

[Boligministeren.]

kan få gode vejledninger af de undersøgelses, der foregår i socialministeriet, således at vi kan få en god boligsikringsordning.

Vedrørende hr. Henning Philipsens betragtninger med hensyn til det ældre udlejningsbyggeri vil jeg godt gentage, hvad jeg sagde ved første behandling af lovforslagene, at der ikke er tale om generelle husleje-forhøjelser, og at der i alle de beregninger, som vi i boligministeriet har foretaget, og som også er tilgået boligudvalget, også er ført bevis for, at der ikke ved disse forslag er tale om generelle husleje-forhøjelser.

Når hr. Henning Philipsen siger, at lejen ikke må stige ud over 1974-vurderingen, vil jeg sige, at det kan jeg naturligvis ikke love, for det kommer da helt an på, hvordan ejer-lejer-skitsen vil virke, de aftaler, ejere og lejere igennem beboerdemokratiet træffer om forbedringer, og dér håber og regner jeg da med at der sker store forbedringer af den ret så nedslidte boligmasse. Men som sagt, med hensyn til det hovedspørgsmål, som hr. Henning Philipsen stillede mig, kan jeg sige, at der er ikke tale om, at der her gennemføres generelle husleje-forhøjelser.

Til hr. Henning Philipsens sidste spørgsmål om registreringen af pantebreve vil jeg kun sige, at vi i øjeblikket i regeringen arbejder med hele problematikken omkring pantebrevene. Der er endnu ikke nogen afklaring, og der bliver ikke noget færdigt på denne side af sommerferien. Det er et meget stort område at komme igennem, men vi arbejder altså trøstigt videre med det og håber at kunne præsentere et resultat, når vi kommer til oktober.

Finansministeren (Grünbaum): Hr. Svend Jakobsen spurgte de tre partier, hvad de ville sætte i stedet for det, som de nu kritiserer så hårdt. Naive sjæle kunne godt have troet, at vi her i dag i folketinget fik besked om, hvad de tre partier ville i særdeleshed på parcelhusområdet, for her har man jo rejst en storm og en hetz imod de forslag, der er kommet fra regeringen. Ja, jeg vil undtage de radikale, de har ikke gjort det, og det er af gode grunde. Men fra venstre og de konservative er der rejst en hetz imod parcelhusforslaget, og så kunne man have ventet, at man her i dag fik at vide: hvad vil egentlig partierne?

Vi har fået noget at vide, ikke her i dag, men i udvalget, om, hvad de konservative vil, og det har vi regnet ud i finansministeriet vil give, ikke en nedtrapning af de offentlige subsidier på dette område, men tværtimod yderligere udgifter for det offentlige. Det er altså det, de konservative møder frem med som parcelhusforslag: yderligere udgifter.

Fra venstres side har vi ikke hørt en lyd i dag om, hvad man vil på parcelhusområdet.

For de radikales vedkommende er vi i den lykkelige situation, vil jeg gerne sige, at der foreligger et forslag til folketingsbeslutning om den langsigtede boligpolitik, hvori de radikale ganske klart går ind for en parcelhusløsning, som — jeg vil ikke overdrive, lag mig derfor sige — i hvert fald ikke er mildere. Den er snarere strengere end den, der foreligger med det ændringsforslag, der nu er stillet fra min side, og det er der heller ikke gjort forsøg på at bestride. Det er jeg glad for. Jeg havde i og for sig troet, at der under disse drøftelser og forhandlinger, vi har haft, havde været mulighed for et bredt forlig om parcelhusløsningen, hvori i hvert fald de radikale var med. Nu forstår jeg, at det lægges således op, at man i og for sig godt kunne have fundet frem til en løsning sammen med os på dette område, og det er også ganske klart efter det, der foreligger, men at det er manglende enighed på de øvrige områder, der gør, at man fra radikal side ikke kan være med til ligningslovforslaget. Jeg synes, at man ud fra et sagligt synspunkt kunne sige: ja men når de radikale nærmest er for en endnu skrappe stigning i lejeværdien, i hvert fald ikke en mindre — sådan har jeg forstået det — kunne man vel henstille til dem at undlade at stemme om dette spørgsmål. Jeg kan jo ikke blande mig ind i, hvad de radikale vil beslutte, men jeg vil da i hvert fald have lov til her i dag at konstatere som en kendsgerning, at det rent sagligt forholder sig på den måde, jeg her har redegjort for.

De tre partier er — det vil jeg gerne lige have fastslået — vildt uenige. Venstre har ikke noget forslag om en parcelhusløsning, de konservatives forslag går ud på, at staten skal sætte endnu flere penge til, og de radikale har et forslag, der ligger meget tæt på de forslag, vi har fremsat.

Så er der spørgsmålet om de 4 pct., hvor